

Bilag II.

Socialministeriet.

København, den 15. Marts 1938.

Efter at Socialministeren i Folketinget havde fremsat Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 185 af 20. Maj 1933 angaaende privat Arbejdsanvisning, modtog Socialministeriet, umiddelbart forinden Forslaget var færdigbehandlet i det nedsatte Folketingsudvalg, forskellige Henvendelser, dels fra Centralarbejdsanvisningskontoret i København, dels fra Foreningen af Privatsygeplejersker i Danmark, hvori det henstilledes til Ministeriet at søge Loven om privat Arbejdsanvisning udvidet til ogsaa at omfatte Sygeplejevirkksomhed, idet det fremhævedes, at de for Tiden eksisterende Sygeplejebureauer for at anvise Sygeplejersker Arbejde betinger sig en Godtgørelse af fra 6 pCt. til 25 pCt. af den Løn, som de paagældende Sygeplejersker erholder ved det anviste Arbejde. Centralarbejdsanvisningskontorets Skrivelse af 5. Februar 1938 samt en fra Foreningen af Privatsygeplejersker i Danmark modtagen Skrivelse af 11. Februar 1938 vedlægges i Afskrift, hvorhos man tillige vedlægger en Afskrift af en fra Dansk Sygeplejeraad modtagen Skrivelse af 25. Februar 1938.

Efter Modtagelsen af de fornævnte Henvendelser optog Socialministeriet Spørgsmaalet om Inddragelse af Sygeplejevirkksomhed under Loven om privat Arbejdsanvisning til Overvejelse, i hvilken Anledning man har forhandlet med Repræsentanter for Indenrigsministeriet, Sundhedsstyrelsen og Arbejdsdirektoratet samt med Repræsentanter for Dansk Sygeplejeraad og Foreningen af Privatsygeplejersker i Danmark.

Socialministeriet maa efter de for Ministeriet foreliggende Oplysninger være af den Opfattelse, at det er ønskeligt, at der tilvejebringes en Ordning, hvorefter Anvisning af Arbejde til Sygeplejersker kan finde Sted, uden at de paagældende som Vederlag for Anvisningen skal være nødt til at afgive en uforholdsmæssig Del af den ved det anviste Arbejde opnaaede Løn. Man har herved først og fremmest overvejet at søge al Anvisning af Arbejde til Sygeplejersker gennem private Bureauer forbudt, saaledes at Anvisningen af Arbejde paa dette Omraade helt skulde overgaa til de offentlige Arbejdsanvisningskontorer. Man skal i denne Forbindelse bemærke, at man gerne ser, at den offentlige Arbejdsanvisning — saaledes som det nu er paatænkt i Københavns Kommune — forsøgsvis overtager Anvisning af Arbejde til Sygeplejersker. Efter Ministeriets Formening vilde imidlertid et fuldstændigt Forbud mod privat Anvisning af Arbejde til Sygeplejersker og en deraf følgende Overgang af al Anvisningsvirkksomhed paa dette Omraade til de offentlige Anvisningskontorer ikke være ønskelig, dels fordi det i Medfør af Lov Nr. 140 af 26. April 1933 om autoriserede Sygeplejersker paahviler Sundhedsstyrelsen at føre Tilsyn med Sygeplejebureauer, som anviser autoriserede Sygeplejersker, hvilket Tilsyn det vilde være urigtigt at tage bort fra Sundhedsstyrelsen, medens det paa den anden Side vilde være betænkeligt at underkaste de paagældende Anvisningskontorer et Tilsyn baade fra Sundhedsstyrelsen og Arbejdsdirektoratet, dels og navnlig fordi et saadant Skridt ikke bør foretages, forinden man har tilstrækkelige Erfaringer for, at den offentlige Arbejdsanvisning i det lange Løb vil være i Stand til at løse Opgaven fyldestgørende. Der maa herved lægges Vægt paa, at Anvisning af Sygeplejersker til private Personer forudsætter et særligt Kendskab ikke blot til Sygeplejergerningen, men ogsaa til de enkelte Sygeplejersker og til det Klientel, til hvilket Sygeplejerskerne skal anvises, ligesom der yderligere kræves en meget omfattende Service fra vedkommende Anvisningsorgans Side, en Service som f. Eks. Dansk Sygeplejeraads Anvisningskontorer hidtil har kunnet yde.

Man anser der derfor for rettest, at man indtil videre gaar den Vej, at private Bureauers Anvisning af Arbejde til egentlige (autoriserede) Sygeplejersker ikke forbydes, men at Retten til at drive en saadan Anvisningsvirkksomhed gøres afhængig af en Autorisation, ved hvis Meddelelse — foruden rent sundhedsmæssige Hensyn — Størrelsen af det Vederlag, Sygeplejerskerne skal erlægge til Bureauet for det anviste Arbejde, skal tages i Betragtning.